

கண்ணசாமியின் தோல்வியும் கண்டியின் வீழ்ச்சியும்

46

ஆங்கிலேயர்களுக்கும் ஒல்லாந்தர்களுக்கும் இடையில் மத வேறுபாடு இருந்ததால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர்களால் கட்டப்பட்ட தேவாலயங்கள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் சீரழிந்து போகவிடப்பட்டன. கி.பி 1801-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20-ம் திகதி கிறிஸ்தியன், தாவீது பாதிரியார் பொறுப்பேற்கும் வரை, யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குளியிலிருந்த தேவாலயம் அப்போது ஆங்கிலேயத் தளபதியாக இருந்த கேர்ணல் பார்பெற்றின் ஆட்டுக் கொட்டிலாக விளங்கியது.

1804-ம் ஆண்டு பார்பெற்ற யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலி

இராஜசிங்களின் மனைவி வழியில் கண்டியின் முடிக்குரிய வாரிசாக இருந்த முத்துசாமி, கண்ணசாமியுடன் ஏற்பட்ட சிம்மாசனப் போட்டியில் தோல்வியடைந்து கொழும்புக்குத் தப்பியோடி ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்தான். அவர்கள் அவனையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு அனுப்பி அங்குள்ள மாளிகை ஒன்றில் தங்க வைத்தனர்.

1803-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் கண்டி மீது தங்களது முதலாவது படையெடுப்பை நடத்தினார்கள். அதில் தற்காலிகமாகத் தோல்வியடைந்த ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்களின் பெரிய இழப்புகள் எதுவுமின்றி தனது படைகளுடன் கண்டி நகரத்தை விட்டுப் பின்

யுத்தத்தில் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜ சிங்களன் வெற்றி பெற்றாலும் கண்டியில் அவனுக்கெதிரான உட்பூசல்களும் குழப்பங்களும் நிறையவே இருந்தன. முன்பு சிம்மாசனப்போட்டி நடந்த காலத்தில் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்கனுக்கு ஆதரவாக இருந்து அவன் முடிசூடுவதற்கு காரணமாக இருந்த பிலிமத்தலாவை என்ற கண்டியப் பிரதானி பிற்காலத்தில் பதவியைத் தான் கைப்பற்றும் நோக்கில் அவனுக்கெதிரான சதி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தான். ஆங்கிலேயப் படைகள் கண்டிக்கு வந்த போது அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இரகசியமாக பிலிமத்தலாவை செய்திருக்கலாம் என்று ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்களின் சந்தேகப்பட்டான்.

தொடர்ந்து பிலிமத்தலாவையின் சதிச் செயல்கள் அதிகரித்துச் செல்ல 1811ம் ஆண்டில் இராஜத்துரோகக் குற்றத்திற்காக அவனது தலை வெட்டப்பட்டது.

அதன்பின் அவனது இடத்துக்கு ஹெலப்பொல என்பவன் நியமிக்கப்பட்டான். அவனும் சிறிது காலம் விக்கிரமராஜ சிங்களனுக்கு உதவுபவன் போல நடந்து கொண்டுவட்டு, பின்னர் ஆங்கிலேயர் பக்கம் சேர்ந்து சதி முயற்சியில் இரகசியமாக ஈடுபட ஆரம்பித்தான்.

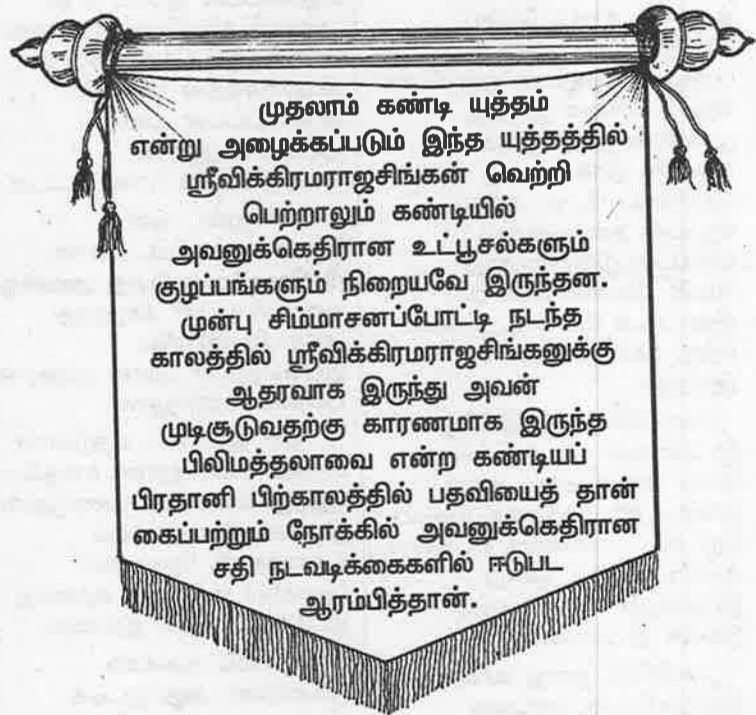
சிங்களம் நன்கு பேசத் தெரிந்த டொயிலி என்ற ஆங்கிலேய சிவில் அதிகாரியுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்ட அவன், ஸ்ரீவிக்கிரம ராஜசிங்கனுடைய செயற்பாடுகள் பற்றி அடிக்கடி அவர்களுக்கு தகவல் கொடுத்து வந்தான். இந்த விடயம் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்கனுக்கு தெரிய வர, ஹெலப்பொலவுக்கு தலை கொய்யப்பட்டது போல் தனக்கும் வெட்டப்படாமல் தடுப்பதற்காக தனது பகுதி மக்களை மன்னனுக்கு எதிராக கிழர்ந்தெழச் செய்தான். ஆனால், அந்தக் கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டுவிட அவன் அங்கிருந்து தப்பி ஓடி ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து கொண்டான்.

1814-ம் ஆண்டு மே மாதம் 23-ம் திகதி அவன் ஆங்கிலேயர்

பக்கம் சேர்ந்து கொண்டதாக தெரியவருகிறது. அவன் கொடுத்த தகவலின் பேரிலும், ஊக்கத்தின் பேரிலும் ஆங்கிலேயர்கள் 1815-ம் ஆண்டு இரண்டாம் கண்டி யுத்தத்தைத் தொடுத்தனர்.

இந்த யுத்தத்தில் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜ சிங்களன் கைது செய்யப் பட்ட கண்டி இராச்சியம் ஆங்கிலேயர் வசமானது.

அவர்களால் எல்லா இடங்களையும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வர முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணமும், வன்னியும் ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழும், கொழும்பும், காலியும் பிற்தொரு நிர்வாகத்தின் கீழும் கண்டி தனியான நிர்வாகத்தின் கீழும் இருந்து வந்த அக்கால கட்டத்தில் மூன்று இனப் பிரிவினர் அங்கே வாழ்ந்து

ருந்து வெளியேறி தற்போதைய யாழ்ப்பாணச் செயலகத்தின் பழைய பூங்காவில் தனது வசிப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டான். இதனால் யாழ்க்கோட்டையும் அதற்குள் இருந்த தேவாலயமும் முக்கியத்துவத்தை இழந்தன.

ஆங்கிலேயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தையும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மற்றும் கோட்டைகாலிப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றிய அதே காலப்பகுதியில் அதாவது கி.பி 1797-ல் கண்டி மன்னன் இராஜசிங்களின் இறந்ததும் அவனுக்கு வாரிசு இல்லாததால் அங்கு நடைபெற்ற சிம்மாசனப் போட்டியில் கண்ணசாமி என்பவன் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்களின் என்னும் பெயருடன் கண்டியின் மன்னனாக முடிதரித்தான்.

காலஞ்சென்ற மன்னன்

வாங்கினான். கண்டி தங்களது கைகளுக்கு வந்துவிட்டது என்று நினைத்துப் பெருமிதமடைந்த ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் பராமரிப்பிலிருந்த முத்துசாமியை அதற்கு மன்னனாக்கினார்கள். ஆனால் முத்துசாமியின் ஆட்சி நீண்ட நாள் நிலைக்கவில்லை. போதிய போக்குவரத்துப் பாதைகள் இன்மையாலும் காலநிலை மாற்றத்தாலும் அடிக்கடி பரவிய தொற்று நோய்களாலும் ஆங்கிலேயப் படைகளால் தொடர்ந்து முத்துசாமிக்கு உதவ முடியவில்லை. 1803ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 24ம் திகதி ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்களின் மகாவலிக்கரையில் வைத்து ஆங்கிலேயப்படைகளை அழித்து கண்டியை மீளவும் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

முதலாம் கண்டி யுத்தம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த

1815-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2-ம் திகதி ஆங்கிலேயத் தளபதியான பிரவுன்றிக் கண்டி அரசவை மண்டபத்தில் வைத்து கண்டியப் பிரதானிகளின் சரணாகதி ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பிரித்தானிய மன்னர், மூன்றாம் ஜோர்ச்சின் ஆட்சியை அங்கே பிரகடனம் செய்தான்.

கைது செய்யப்பட்ட மன்னன் ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்களும் அவனது குடும்பத்தினரும் வேலூர் சிறைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். (அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படாமலே வேலூர் சிறையில் மடிந்ததாக தமிழக வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன.)

கண்டியின் வீழ்ச்சியோடு, இலங்கை முழுவதும் வன்னியின் ஒருபகுதி தவிர ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தாலும்

வந்தார்கள் ஒன்று தமிழர்கள், மற்றையது கரையோரச் சிங்களவர்கள் அடுத்தது கண்டியச் சிங்களவர்களாவர். இதில் கண்டியச் சிங்களவர்களும், கரையோரச் சிங்களவர்களும் ஒரே மொழியைப் பேசுவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கிடையேயான முரண்பாடு மிகப் பெரியதாக இருந்தது. கண்டியச் சிங்களவர்கள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுடனும், தென்னியத் தமிழர்களுடனும் திருமண உறவுகள் வைத்துக் கொண்டனர். ஆனால், கரையோரச் சிங்களவர்களுடன் அவ்வாறு திருமண உறவுகளை வைத்துக் கொள்வதை அவர்கள் மிகக் கேவலமானதாக நினைத்தார்கள்.

- நக்கீரன்